

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1968 Nr. 95

A. TITEL

Internationaal Verdrag nopens de beperking van de aansprakelijkheid van eigenaren van zeeschepen, met Protocol van ondertekening; Brussel, 10 oktober 1957

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1958, 46.

Blijkens een mededeling van de Belgische Regering van 15 oktober 1958 dienen in de Engelse tekst van artikel 11, eerste lid, derde regel, tussen de woorden "five" en "by" te worden gevoegd de woorden "shall have been deposited".

Bij de ondertekening van het onderhavige Verdrag zijn de volgende voorbehouden gemaakt door:

België 10 oktober 1957

„Le Gouvernement Belge se réserve le droit:

- 1) d'exclure l'application de l'article 1, paragraphe (1), (c);
- 2) de régler par la loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux navires de moins de 300 tonneaux de jauge;
- 3) de donner effet à la présente Convention, soit en lui donnant force de loi, soit en incluant dans la législation nationale les dispositions de la présente Convention sous une forme appropriée à cette législation.”.

Canada 11 oktober 1957

“The Government of Canada reserves the right:

- 1) to exclude the application of Article 1, paragraph (1) (c);
- 2) to regulate by specific provisions of national law the system of limitation of liability to be applied to ships of less than 300 tons;
- 3) to give effect to this Convention either by giving it the force of law or by including in national legislation, in a form appropriate to that legislation, the provisions of this Convention.”.

Frankrijk 10 oktober 1957

„Le Gouvernement de la République Française se réserve le droit:

- 1) d'exclure l'application de l'article 1, paragraphe (1) (c);
- 2) de régler par la loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux navires de moins de 300 tonneaux de jauge;
- 3) de donner effet à la présente Convention, soit en lui donnant force de loi, soit en incluant dans la législation nationale les dispositions de la présente Convention sous une forme appropriée à cette législation.”.

Israël 10 oktober 1957

ad referendum

“The Government of Israel reserves to themselves the right to:

- 1) exclude from the scope of the Convention the obligations and liabilities stipulated in Article 1 (1) (c);
- 2) regulate by provisions of domestic legislation the limitation of liability in respect of ships of less than 300 tons of tonnage;
- 3) give effect to this Convention either by giving it the force of law or by including in its national legislation, in a form appropriate to that legislation, the provisions of this Convention.”.

Italië 10 oktober 1957

„Le Gouvernement de la République Italienne se réserve le droit:

- 1) d'exclure l'application de l'article 1, paragraphe (1) (c);
- 2) de régler par la loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux navires de moins de 300 tonneaux de jauge;
- 3) de donner effet à la présente Convention soit en lui donnant force de loi, soit en incluant dans la législation nationale les dispositions de la présente Convention sous une forme appropriée à cette législation.”.

het Koninkrijk der Nederlanden 10 oktober 1957

„Le Gouvernement des Pays-Bas se réserve le droit:

- 1) d'exclure l'application de l'article 1, paragraphe (1) (c);
- 2) de régler par la loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux navires de moins de 300 tonneaux de jauge;
- 3) de donner effet à la présente Convention, soit en lui donnant force de loi, soit en incluant dans la législation nationale les dispositions de la présente Convention sous une forme appropriée à cette législation.”.

Polen 10 oktober 1957

„Le Gouvernement de la République Populaire de Pologne se réserve le droit:

- 1) d'exclure du champ d'application de la Convention les obligations et les responsabilités prévues par l'article 1, paragraphe (1) (c);
- 2) de régler par les dispositions particulières de sa loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux propriétaires des navires de moins de 300 tonneaux de jauge.”.

Spanje 10 oktober 1957

ad referendum

„Le Gouvernement Espagnol se réserve le droit:

- 1) d'exclure du champ d'application de la Convention les obligations et les responsabilités prévues par l'article 1, paragraphe (1) (c);

2) de régler par les dispositions particulières de sa loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux propriétaires des navires de moins de 300 tonneaux de jauge;

3) de donner effet à la présente Convention, soit en lui donnant force de loi, soit en incluant dans la législation nationale les dispositions de la Convention sous une forme appropriée à cette législation.”

de Staat Vaticaanstad 10 oktober 1957

„La Cité du Vatican se réserve le droit:

1) d'exclure l'application de l'article 1, paragraphe (1) (c);

2) de régler par la loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux navires de moins de 300 tonneaux de jauge;

3) de donner effet à la présente Convention, soit en lui donnant force de loi, soit en incluant dans la législation nationale les dispositions de la présente Convention sous une forme appropriée à cette législation.”

Zuidslavië 10 oktober 1957

„Le Gouvernement Yougoslave se réserve le droit:

1) d'exclure l'application de l'article 1, paragraphe (1) (c);

2) de régler par la loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux navires de moins de 300 tonneaux de jauge;

3) de donner effet à la présente Convention, soit en lui donnant force de loi, soit en incluant dans la législation nationale les dispositions de la présente Convention sous une forme appropriée à cette législation.”

Zweden 10 oktober 1957

„Le Gouvernement Suédois se réserve le droit:

1) de régler par la loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux navires de moins de 300 tonneaux de jauge;

2) de donner effet à la présente Convention, soit en lui donnant force de loi, soit en incluant dans la législation nationale les dispositions de la présente Convention sous une forme appropriée à cette législation.”

Het Verdrag is nog in overeenstemming met artikel 9 ondertekend voor:

het Verenigd Koninkrijk van Groot-

Brittannië en Noord-Ierland 8 januari 1958

Iran 12 oktober 1959

„Le Gouvernement de l'Iran se réserve le droit:

a) d'exclure l'application de l'article 1, par. (1) (c);

b) de régler par la loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux navires de moins de 300 tonneaux de jauge;

c) de donner effet à la présente Convention soit en lui donnant force de loi soit en incluant dans la législation nationale les dispositions de la présente Convention sous une forme appropriée à cette législation.”

Noorwegen 18 oktober 1960

onder de voorbehouden welke zijn voorzien in lid 2 (b) en (c) van het Protocol van ondertekening.

Finland 28 maart 1961

„Le Gouvernement de la Finlande se réserve le droit:

- 1) de régler par la loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux navires de moins de 300 tonneaux de jauge;
- 2) de donner effet à la présente Convention soit en lui donnant force de loi, soit en incluant dans la législation nationale des dispositions de la présente Convention sous une forme appropriée à cette législation.”

Denemarken 22 februari 1965

„Le Gouvernement du Danemark se réserve le droit:

- 1) de régler par la loi nationale le système de limitation de responsabilité applicable aux navires de moins de 300 tonneaux de jauge;
- 2) de donner effet à la présente Convention, soit en lui donnant force de loi, soit en incluant dans la législation nationale les dispositions de la présente Convention sous une forme appropriée à cette législation.”

C. VERTALING

Internationaal Verdrag nopens de beperking van de aansprakelijkheid van eigenaren van zeeschepen

De Hoge Verdragsluitende Partijen,

De wenselijkheid erkennende om in gemeen overleg enige eenvormige regelen vast te stellen betreffende de beperking van de aansprakelijkheid van eigenaren van zeeschepen,

Hebben besloten te dien einde een verdrag te sluiten en zijn derhalve overeengekomen als volgt:

Artikel 1

1. De eigenaar van een zeeschip kan zijn aansprakelijkheid tot een bedrag als vastgesteld in artikel 3 van dit Verdrag beperken voor vorderingen welke uit een van de volgende oorzaken voortkomen, tenzij het voorval waardoor de vordering is ontstaan, is veroorzaakt door de persoonlijke schuld van de eigenaar:

a. dood of letsel van met het schip vervoerde personen, en verlies of beschadiging van goederen aan boord van het schip;

b. dood of letsel van andere personen te land of te water, verlies of beschadiging van andere goederen of inbreuk op enig recht, veroorzaakt hetzij door een handeling, onachtzaamheid of nalatigheid van een zich aan boord van het schip bevindende persoon voor wie de eigenaar aansprakelijk is, hetzij door enige andere persoon, die zich niet aan boord bevindt, voor wie de eigenaar aansprakelijk is doch in dit laatste geval slechts wanneer de handeling dan wel onachtzaamheid of nalatigheid werd gepleegd bij de navigatie of behandeli

van het schip, bij het laden, het vervoer of het lossen van de lading dan wel bij de inscheping, het vervoer of de ontscheping van de passagiers;

c. iedere verplichting of aansprakelijkheid voortvloeiend uit wettelijke bepalingen nopens het verwijderen van wrakken en verband houdend met het vlotbrengen, verwijderen of vernietigen van een gezonken, gestrand of verlaten schip (daarbij inbegrepen enig voorwerp dat zich aan boord van dit schip bevindt), benevens iedere verplichting of aansprakelijkheid voortvloeiend uit het toebrengen van schade door het schip aan kunstwerken van havens, dokken of waterwegen.

2. In dit Verdrag wordt onder de uitdrukking „vorderingen ter zake van personenschade” verstaan de vorderingen tot schadevergoeding ten gevolge van dood of van letsel van personen; onder „vorderingen ter zake van zaakschade” alle andere vorderingen vermeld in het eerste lid van dit artikel.

3. Het recht om zijn aansprakelijkheid in de gevallen bedoeld in het eerste lid van dit artikel te beperken, komt de scheepseigenaar eveneens toe in gevallen waarin zijn aansprakelijkheid, ook zonder bewijs van zijn schuld of van letsel van de personen voor wie hij aansprakelijk is, voortvloeit uit zijn eigendom of bezit van het schip of uit het feit dat dit onder zijn hoede of toezicht is.

4. Dit artikel is niet toepasselijk:

a. op vorderingen ter zake van hulp, van berging, dan wel ter zake van bijdrage in averij-grosse;

b. op vorderingen van de kapitein, de leden van de bemanning of de andere ondergeschikten van de scheepseigenaar die zich aan boord bevinden of wier werkzaamheden met het schip verband houden noch op vorderingen van hun erfgenamen of rechthebbenden, indien de eigenaar volgens het recht waaraan de arbeidsovereenkomst is onderworpen, niet gerechtigd is zijn aansprakelijkheid voor deze vorderingen te beperken of indien hij zulks volgens dit recht slechts kan doen tot een hoger bedrag dan dat bedoeld in artikel 3 van dit Verdrag.

5. Indien de scheepseigenaar gerechtigd is tegen een schuldeiser een vordering geldend te maken die voortkomt uit dezelfde gebeurtenis, zullen de vorderingen met elkaar worden verrekend en de bepalingen van dit Verdrag zijn alsdan slechts van toepassing op het eventuele saldo.

6. De lex fori bepaalt, op wie de bewijslast rust of de gebeurtenis waardoor de vordering is ontstaan al dan niet is veroorzaakt door de persoonlijke schuld van de eigenaar.

7. Het inroepen van de beperking der aansprakelijkheid vormt niet 1 erkenning van aansprakelijkheid.

Artikel 2

1. De grens van de aansprakelijkheid als bepaald in artikel 3 van dit Verdrag is toepasselijk op de gezamenlijke vorderingen ter zake van personen- en zaakschade, welke zijn ontstaan ten gevolge van eenzelfde voorval, zonder dat rekening wordt gehouden met vorderingen, welke zijn ontstaan of kunnen ontstaan ten gevolge van een ander voorval.

2. Wanneer de gezamenlijke vorderingen die uit eenzelfde voorval voortkomen de grenzen van de aansprakelijkheid als in artikel 3 vastgesteld te boven gaan, kan een afzonderlijk beperkingsfonds worden gevormd, bestaande uit het totale bedrag dat door deze grenzen wordt aangegeven.

3. Het aldus gevormde fonds is uitsluitend bestemd voor de voldoening van de vorderingen ten aanzien waarvan de beperking der aansprakelijkheid kan worden ingeroepen.

4. Na de vorming van het fonds kan voor de genoemde vorderingen door de schuldeisers voor wie het fonds is bestemd, geen recht worden uitgeoefend op de andere goederen van de eigenaar, mits het fonds werkelijk ten bate van de betrokken schuldeiser beschikbaar is.

Artikel 3

1. De bedragen waartoe de scheepseigenaar zijn aansprakelijkheid kan beperken in de gevallen genoemd in artikel 1, zijn de volgende:

a. wanneer het voorval slechts heeft geleid tot vorderingen ter zake van zaakschade, een totaal bedrag van 1000 franken per ton netto-inhoud van het schip;

b. wanneer het voorval slechts heeft geleid tot vorderingen ter zake van personenschade, een totaal bedrag van 3100 franken per ton netto-inhoud van het schip;

c. wanneer het voorval zowel heeft geleid tot vorderingen ter zake van personenschade als zaakschade, een totaal bedrag van 3100 franken per ton netto-inhoud van het schip, van welk bedrag een eerste gedeelte van 2100 franken per ton uitsluitend bestemd is voor de voldoening der vorderingen ter zake van personenschade en een tweede gedeelte van 1000 franken per ton bestemd is voor de voldoening der vorderingen ter zake van zaakschade; is evenwel het eerste gedeelte onvoldoende voor de volledige betaling der vorderingen ter zake van personenschade, dan deelt het onbetaalde saldo van deze vorderingen met de vorderingen ter zake van goederenschade naar evenredigheid mede in het tweede gedeelte van het fonds.

2. In elk gedeelte van het fonds geschiedt de verdeling tussen de schuldeisers naar verhouding van het bedrag van hun erkende vorderingen.

3. Indien de scheepseigenaar vóór de verdeling van het fonds een van de vorderingen genoemd in artikel 1, eerste lid, geheel of gedeeltelijk heeft voldaan, is hij gerechtigd om tot het door hem betaalde bedrag de plaats van zijn schuldeiser in te nemen bij de verdeling van het fonds, doch ten hoogste tot het bedrag waarvoor deze schuldeiser volgens het recht van de Staat, waar het fonds is gevormd, verhaal tegen hem had kunnen uitoefenen.

4. Wanneer de eigenaar aantoont dat hij op een later tijdstip gedwongen zou kunnen worden om een van de vorderingen genoemd in artikel 1, eerste lid, geheel of gedeeltelijk te voldoen, kan de rechter of andere bevoegde autoriteit van de Staat waar het fonds is gevormd, gelasten dat voorlopig een bedrag zal worden tot zijde gesteld, dat voldoende is om het de eigenaar mogelijk te maken op dat latere tijdstip zijn rechten op het fonds geldend te maken overeenkomstig de bepalingen van het voorgaande lid.

5. Voor het vaststellen van de grens van de aansprakelijkheid van een scheepseigenaar overeenkomstig de bepalingen van dit artikel, wordt een schip van minder dan 300 ton netto-inhoud geacht een netto-inhoud van 300 ton te hebben.

6. De frank vermeld in dit artikel wordt geacht betrekking te hebben op een eenheid, bestaande uit vijfenzestig en een half milligram goud van een gehalte van negenhonderd duizendste fijn. De bedragen vermeld in het eerste lid van dit artikel worden omgerekend in de nationale munt van de Staat, waar de beperking der aansprakelijkheid wordt ingeroepen; de omrekening geschiedt naar de waarde van die nationale munt in verhouding tot de bovenomschreven munteenheid van de dag waarop de scheepseigenaar het fonds heeft gevormd, de betaling heeft verricht of een volgens de wet van die Staat daaraan gelijkwaardige zekerheid heeft verstrekt.

7. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt de netto-inhoud van het schip als volgt berekend:

- voor stoomschepen en andere door mechanische kracht voortbewogen schepen, de netto-inhoud vermeerderd met hetgeen, ter bepaling van die inhoud, van de bruto-inhoud is afgetrokken voor de ruimte, ingenomen door de beweegkracht;
- voor alle andere schepen wordt de netto-inhoud genomen.

Artikel 4

Onverminderd het bepaalde in artikel 3, tweede lid, van dit Verdrag, worden de regels betreffende de vorming en de verdeling van het eventuele beperkingsfonds en alle procedureregels beheerst door de nationale wet van de Staat waar het fonds is gevormd.

Artikel 5

1. Wanneer, in de gevallen waarin een scheepseigenaar krachtens dit Verdrag gerechtigd is zijn aansprakelijkheid te beperken, binnen het gebied van een Verdragsluitende Staat beslag is gelegd op het schip, of op een ander schip of op andere goederen die aan dezelfde eigenaar toebehoren, of wanneer in die gevallen borgstelling of een andere zekerheid is gegeven om beslaglegging te vermijden, kan de rechter of andere bevoegde autoriteit van die Staat de opheffing van het beslag op het schip of het andere goed of van de gestelde zekerheid bevelen, mits wordt aangetoond dat de eigenaar reeds voldoende borgstelling of andere zekerheid heeft gegeven tot de grens van zijn aansprakelijkheid ingevolge dit Verdrag en dat de aldus gegeven borgstelling of zekerheid werkelijk ten bate van de eiser, overeenkomstig diens rechten, beschikbaar is.

2. Wanneer, in de omstandigheden vermeld in het eerste lid van dit artikel, borgstelling of andere zekerheid reeds is gegeven:

a. in de haven waar het ongeval waardoor de vordering is ontstaan, zich heeft voorgedaan;

b. in de eerste haven die wordt aangedaan na dat ongeval, indien dit niet in een haven plaats vond;

c. in de haven van ontscheping of lossing, indien het betreft een vordering ter zake van personenschade dan wel van schade aan de lading,

moet de rechter of andere bevoegde autoriteit de opheffing van het beslag op het schip of van de borgstelling of andere zekerheid bevelen, mits de voorwaarden genoemd in het eerste lid zijn vervuld.

3. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn eveneens toepasselijk indien de borgstelling of andere zekerheid welke reeds is gegeven, niet tot de grens van de aansprakelijkheid ingevolge dit Verdrag reikt, mits een bevredigende borgstelling of andere zekerheid wordt gegeven voor het verschil.

4. Wanneer de scheepseigenaar een borgstelling heeft gegeven of andere zekerheid heeft gesteld tot het volle bedrag van zijn beperkte aansprakelijkheid ingevolge dit Verdrag, moet deze borgstelling of andere zekerheid beschikbaar zijn voor de voldoening van alle vorderingen welke ten gevolge van eenzelfde voorval zijn ontstaan en waarvoor de eigenaar zijn aansprakelijkheid kan beperken.

5. Vragen van procesrecht in verband met de rechtsvorderingen ingesteld met toepassing van de bepalingen van dit Verdrag, worde beheerst door de nationale wet van de Verdragsluitende Staat wa het geding plaats heeft; genoemde wet bepaalt tevens binnen welke termijnen die rechtsvorderingen moeten worden ingesteld.

Artikel 6

1. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder de aansprakelijkheid van de scheepseigenaar mede verstaan de aansprakelijkheid van het schip zelf.

2. Onverminderd het bepaalde in het derde lid van dit artikel zijn de voorschriften van dit Verdrag, op gelijke wijze als op de eigenaar zelf, van toepassing op de bevrachter, de reder, de huurder of andere gebruiker van het schip, met inbegrip van degene in wiens handen de exploitatie van een schip is gelegd, en op de kapitein, de leden van de bemanning en de overige ondergeschikten van de eigenaar, bevrachter, reder, huurder of andere gebruiker, met inbegrip van degene in wiens handen de exploitatie van een schip is gelegd, handelend in de uitoefening van hun werkzaamheden; met dien verstande dat het totale bedrag van de aansprakelijkheid van de eigenaar en van al deze andere personen uit hoofde van vorderingen ter zake van personen- en zaakschade, voortvloeiend uit eenzelfde voorval, niet de bedragen welke overeenkomstig artikel 3 van dit Verdrag zijn vastgesteld, te boven kan gaan.

3. De kapitein en de leden van de bemanning kunnen, wanneer rechtsvorderingen tegen hen worden ingesteld, hun aansprakelijkheid beperken, zelfs indien het voorval waardoor het vorderingsrecht is ontstaan, is veroorzaakt door hun persoonlijke schuld. Indien echter de kapitein of het lid van de bemanning tevens eigenaar, mede-eigenaar, bevrachter, reder, huurder of een andere gebruiker van het schip is, met inbegrip van degene in wiens handen de exploitatie van het schip is gelegd, is dit lid slechts toepasselijk zo het betreft een handeling, onachtzaamheid of nalatigheid, begaan in zijn hoedanigheid van kapitein of lid van de bemanning.

Artikel 7

Dit Verdrag is van toepassing, wanneer de scheepseigenaar, of enig ander persoon die dezelfde rechten heeft krachtens artikel 6, zijn aansprakelijkheid beperkt of tracht te beperken voor de rechter van een der Verdragsluitende Staten of wanneer hij op het grondgebied van een dezer Staten de vrijgave van een schip of enig ander goed, waarop beslag is gelegd, of de opheffing van een borgstelling of enige andere zekerheid tracht te bewerkstelligen.

Iedere Verdragsluitende Staat heeft niettemin het recht om de door dit Verdrag toegekende voorrechten geheel of gedeeltelijk te ontzeggen aan enige niet-Verdragsluitende Staat, of aan enige persoon die, op het tijdstip dat hij tracht zijn aansprakelijkheid te beperken of de vrijgave van een schip of enig ander goed, waarop beslag is gelegd, of de opheffing van een borgstelling of enige andere zekerheid overeenkomstig artikel 5 te bewerkstelligen, niet zijn gewone verblijfplaats of de hoofdzetel van zijn bedrijf in een Verdragsluitende Staat heeft,

of aan enig schip ten aanzien waarvan beperking van de aansprakelijkheid of vrijgave wordt nagestreefd, indien dit schip op het bovenomschreven tijdstip niet de vlag voert van een Verdragsluitende Staat.

Artikel 8

Iedere Verdragsluitende Staat behoudt zich het recht voor vast te stellen, welke andere soorten schepen voor de toepassing van dit Verdrag gelijkgesteld zullen worden met zeeschepen.

Artikel 9

Dit Verdrag staat ter ondertekening open voor de Staten vertegenwoordigd op de tiende zitting van de Diplomatieke Zeerechtconferentie.

Artikel 10

Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging worden neergelegd bij de Belgische Regering, die van deze nederlegging langs diplomatieke weg aan alle ondertekenende en toetredende Staten kennis zal geven.

Artikel 11

1. Dit Verdrag treedt in werking zes maanden na de datum van nederlegging van ten minste tien akten van bekrachtiging, waarvan ten minste vijf afkomstig zijn van Staten die elk een sloopstoppage hebben van een miljoen ton bruto of meer.

2. Voor iedere ondertekenende Staat die het Verdrag bekrachtigt na de datum van nederlegging van de akte van bekrachtiging welke ingevolge het eerste lid van dit artikel de inwerkingtreding bepaalt, treedt het Verdrag in werking zes maanden na de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging.

Artikel 12

Iedere Staat die niet vertegenwoordigd is geweest op de tiende zitting van de Diplomatieke Zeerechtconferentie, kan tot dit Verdrag toetreden.

De akten van toetreding zullen worden nedergelegd bij de Belgische Regering, die daarvan langs diplomatieke weg aan alle ondertekenende en toetredende Staten mededeling zal doen.

Het Verdrag treedt voor de toetredende Staat in werking zes maanden na de datum van nederlegging van zijn akte van toetreding, doch niet vóór de datum van inwerkingtreding van het Verdrag overeenkomstig artikel 11, eerste lid.

Artikel 13

Iedere Hoge Verdragsluitende Partij heeft het recht dit Verdrag op elk tijdstip nadat het voor die Hoge Verdragsluitende Partij in werking is getreden, op te zeggen. Deze opzegging wordt echter f

van kracht een jaar na de datum van ontvangst van de kennisgeving der opzegging door de Belgische Regering, die daarvan langs diplomatieke weg aan alle ondertekenende en toetredende Staten mededeling zal doen.

Artikel 14

1. Iedere Hoge Verdragsluitende Partij kan op het oogenblik van bekrachtiging of toetreding of op elk later oogenblik, schriftelijk de Belgische Regering ervan in kennis stellen dat dit Verdrag toepasselijk is op de gebieden of op sommige gebieden voor welke internationale betrekkingen zij verantwoordelijk is. Het Verdrag zal op de genoemde gebieden toepasselijk zijn zes maanden na de datum van ontvangst dezer kennisgeving door de Belgische Regering, doch niet voor de datum van inwerkingtreding van het Verdrag ten opzichte van die Hoge Verdragsluitende Partij.

2. Iedere Hoge Verdragsluitende Partij die overeenkomstig het eerste lid van dit artikel een verklaring heeft afgelegd tot uitbreiding van de toepasselijkheid van het Verdrag tot de gebieden of tot sommige gebieden voor welke internationale betrekkingen zij verantwoordelijk is, kan op elk oogenblik de Belgische Regering ervan kennis geven dat het Verdrag niet meer op de betreffende gebieden toepasselijk is. Deze opzegging wordt van kracht een jaar na de datum waarop de Belgische Regering de kennisgeving der opzegging heeft ontvangen.

3. De Belgische Regering doet alle ondertekenende en toetredende Staten langs diplomatieke weg mededeling van de kennisgevingen, door haar ingevolge dit artikel ontvangen.

Artikel 15

Iedere Hoge Verdragsluitende Partij kan, na het verstrijken van drie jaren na de inwerkingtreding van dit Verdrag te haren opzichte, de bijeenroeping vragen van een conferentie teneinde een herziening van dit Verdrag in overweging te nemen.

De Hoge Verdragsluitende Partij die van deze bevoegdheid gebruik wenst te maken, doet daarvan mededeling aan de Belgische Regering, die zich belast met het bijeenroepen van de conferentie binnen zes maanden.

Artikel 16

Voor wat betreft de betrekkingen tussen de Staten die dit Verdrag bekrachtigen of er toe toetreden, vervangt dit het Internationaal Verdrag tot eenmaking van enige regels nopens de beperking van de aansprakelijkheid van eigenaren van zeeschepen, ondertekend te Brussel op 25 augustus 1924, dat in zoverre buiten werking treedt.

Ten blijkde waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

Gedaan te Brussel, de 10de oktober 1957, in de Franse en de Engelse taal, welke beide teksten gelijkelijk authentiek zijn, in een enkel exemplaar dat blijft nedergelegd in het archief van de Belgische Regering, welke daarvan gewaarmerkte afschriften zal verstrekken.

(Voor de ondertekeningen zie blz. 16 e.v. van Trb. 1958, 46.)

Protocol van ondertekening

1. Iedere Staat kan op het ogenblik van de ondertekening of bekrachtiging van of de toetreding tot dit Verdrag de voorbehouden maken, genoemd in paragraaf 2. Geen enkel ander voorbehoud ten aanzien van dit Verdrag is toegelaten.

2. De enige toegelaten voorbehouden zijn de volgende:

- a. het recht om de toepasselijkheid van artikel 1, eerste lid, onder c, uit te sluiten;
- b. het recht om ten aanzien van schepen van minder dan 300 ton het stelsel van beperking der aansprakelijkheid in de nationale wetgeving te regelen;
- c. het recht om aan dit Verdrag gevolg te geven hetzij door het kracht van wet te geven, hetzij door de bepalingen van dit Verdrag in de nationale wetgeving op te nemen, in een vorm passend bij die wetgeving.

(Voor de ondertekeningen zie blz. 22 e.v. van Trb. 1958, 46.)

D. GOEDKEURING

De artikelen 1 en 2 van de Rijkswet van 3 juni 1965 (*Stb.* 251, *Gouv.bl. Sur.* 95 en *Publ.bl. Ned.Ant.* 134) luiden als volgt:

„Artikel 1

Het op 10 oktober 1957 te Brussel gesloten Internationaal Verdrag nopens de beperking van de aansprakelijkheid van eigenaren van zeeschepen, met Protocol van ondertekening, waarvan de tekst in *Tractatenblad* 1958, 46, is geplaatst, wordt voor het gehele Koninkrijk goedgekeurd.

Artikel 2

Bij de bekrachtiging kunnen voor een of meer Rijksdelen de voorbehouden als bedoeld in paragraaf 2 van het Protocol van ondertekening worden gemaakt.”

Deze Rijkswet is gecontrasigneerd door de Minister van Justitie SAMKALDEN en de Minister van Buitenlandse Zaken a.i. J. CALS. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: *Bijl. Hand.* II 1963, 1963/64, 1964/65 – 7250 (R 354), *Hand.* II 1964/65, blz. 1413; *Bijl. Hand.* I 1964/65 – 7250 (R 354) en *Hand.* I 1964/65, blz. 697.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben in overeenstemming met artikel 10 van het Verdrag een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Belgische Regering:

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland 18 februari 1959

onder de volgende voorbehouden:

“(1) In accordance with the provisions of sub-paragraph (a) of paragraph (2) of the said Protocol of Signature, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland exclude paragraph (1) (c) of Article 1 from their application of the said Convention.

(2) In accordance with the provisions of sub-paragraph (b) of paragraph (2) of the said Protocol of Signature, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland will regulate by specific provisions of national law the system of limitation of liability to be applied to ships of less than 300 tons.

(3) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland also reserve the right, in extending the said Convention to any of the territories for whose international relations they are responsible, to make such extension subject to any or all of the reservations set out in paragraph (2) of the said Protocol of Signature.”.

en onder de verklaring:

“that the said Convention as such has not been made part of United Kingdom law, but that the appropriate provisions to give effect thereto have been introduced in the United Kingdom law.”.

Frankrijk 7 juli 1959

Spanje 16 juli 1959

onder bevestiging van de bij de ondertekening gemaakte voorbehouden

Zweden 4 juni 1964

onder de voorbehouden welke zijn voorzien in paragraaf 2, (a), (b) en (c) van het Protocol van ondertekening

Finland 19 augustus 1964

onder bevestiging van de bij de ondertekening gemaakte voorbehouden

Denemarken 1 maart 1965

Noorwegen 1 maart 1965

onder bevestiging van de bij de ondertekening gemaakte voorbehouden

het Koninkrijk der Nederlanden

(voor Nederland) 10 december 1965

onder de volgende verklaring:

„Conformément au paragraphe (2) (c) du Protocole de signature Nous nous réservons de donner effet à la présente Convention en incluant dans la législation nationale les dispositions de la présente Convention sous une forme appropriée à cette législation.”.

Zwitserland	21 januari 1966
Israël	30 november 1967
onder bevestiging van de bij de ondertekening gemaakte voorbehouden	
Portugal	8 april 1968
onder de voorbehouden welke zijn voorzien in paragraaf 2, (a), (b) en (c), van het Protocol van ondertekening	

F. TOETREDING

De volgende Staten hebben in overeenstemming met artikel 12 van het Verdrag een akte van toetreding nedergelegd bij de Belgische Regering:

Ghana 26 juli 1961

onder de volgende voorbehouden:

"The Government of Ghana in acceding to the Convention reserves the right:

- (1) To exclude the application of Article 1, paragraph (1) (c);
- (2) To regulate by specific provisions of national law the system of limitation of liability to be applied to ships of less than 300 tons;
- (3) To give effect to this Convention either by giving it the force of law or by including in national legislation, in a form appropriate to that legislation, the provisions of this Convention."

Algerije 18 augustus 1964
de Verenigde Arabische Republiek 7 september 1965

onder de volgende voorbehouden:

"1) to exclude the application of Article 1, paragraph (1) (c).

2) to regulate by specific provision of national law the System of Limitation of Liability to be applied to ships of less than 300 tons.

3) the accession of the United Arab Republic to this convention does not mean in any way a recognition of Israël by the Government of the United Arab Republic. Furthermore, no treaty relation will arise between the United Arab Republic and Israël."

Naar aanleiding van het onder 3) vermelde voorbehoud heeft de Regering van Israël bij brief van 27 december 1965 het volgende medegedeeld aan de Belgische Regering:

„Le Gouvernement d'Israël a noté le caractère politique de la déclaration faite par la République Arabe Unie à l'occasion précitée, concernant les rapports qui seraient censés se constituer entre l'État d'Israël et la République Arabe Unie, en conséquence de la susdite adhésion.

Le Gouvernement d'Israël estime que des déclarations politiques de ce genre ne sont guère appropriées au cadre de la Convention en question, ceci particulièrement en raison des dispositions du Protocole de signature de la Convention.

Sur le fond de la question, le Gouvernement d'Israël adoptera une attitude de stricte réciprocité à l'égard de la RAU."

Iran ¹⁾ 26 april 1966
de Democratische Republiek Kongo 17 juli 1967

¹⁾ Hoewel het Verdrag voor Iran is *ondertekend*, heeft die Staat een akte van *toetreding* en niet een akte van *bekrachtiging* nedergelegd.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 11, eerste lid, en artikel 12, lid 3, op 31 mei 1968 in werking getreden voor de in de rubrieken E en F genoemde Staten, welke voor of op 30 november 1967 een akte van bekrachtiging van of van toetreding tot het Verdrag hebben nedergelegd. Ingevolge artikel 14, eerste lid, zijn zij voor de in rubriek H genoemde gebieden eveneens op 31 mei 1968 in werking getreden.

Voor de Staten welke het Verdrag na 30 november 1967 bekrachtigen, dan wel na die datum tot het Verdrag toetreden, zullen zijn bepalingen ingevolge artikel 11, lid 2, juncto artikel 12, lid 3, in werking treden zes maanden na de datum van nederlegging van de desbetreffende akte van bekrachtiging of toetreding.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt het Verdrag alleen voor Nederland.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel 14, eerste lid, van het Verdrag zijn de bepalingen van het onderhavige Verdrag toepasselijk verklaard door:

de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op:

het eiland Man	18 november 1960 ¹⁾
Singapore ²⁾	17 april 1963 ¹⁾
de Bahama-eilanden	} 21 augustus 1964 ¹⁾
de Bermuda-eilanden	
Brits-Honduras	
de Britse Zuidpoolgebieden	
de Falkland-eilanden en onderhorigheden	
de Fidji-eilanden	
Gibraltar	
de Gilbert- en Ellice-eilanden	
Hong Kong	
de Britse Maagdeneilanden	
Mauritius ³⁾	} 21 oktober 1964 ¹⁾
de Salomons-eilanden	
de Seychellen	
Guernsey	} 21 oktober 1964 ¹⁾
Jersey	

Barbados ⁴⁾	}	4 augustus 1965 ¹⁾
de Caiman-eilanden		
Dominica		
Grenada		
Montserrat		
St. Lucia		
St. Vincent		
de Turks- en Caicos-eilanden	}	25 maart 1966 ¹⁾
Brits-Guyana ⁵⁾		

door de Regeringen van Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op:

het Brits-Frans condominium der
Nieuwe-Hebriden 8 december 1966

onder de voorbehouden welke zijn voorzien in paragraaf 2, (a) en (b)
van het Protocol van ondertekening

¹⁾ Onder dezelfde voorbehouden als door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland bij de bekrachtiging op 18 februari 1959 gemaakt (zie rubriek E hierboven).

²⁾ Sinds 9 augustus 1965 het onafhankelijke Singapore.

³⁾ Sinds 12 maart 1968 het onafhankelijke Mauritius.

⁴⁾ Sinds 30 november 1966 het onafhankelijke Barbados.

⁵⁾ Sinds 26 mei 1966 het onafhankelijke Guyana.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1958, 46.

In overeenstemming met artikel 60, lid 2, van de Grondwet en artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk is het Verdrag medegedeeld aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aan de Staten van Suriname en aan de Staten van de Nederlandse Antillen bij brieven van 17 juli 1958 (*Bijl. Hand.* II 1957/58 - 5215 (R 114), nr. 1).

Ter aanpassing aan de bepalingen van het onderhavige Verdrag zijn het tweede boek van het Wetboek van Koophandel en het eerste boek van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering gewijzigd bij Wet van 3 juni 1965 (*Stb.* 239). Deze Wet is krachtens Koninklijk besluit van 24 januari 1966 (*Stb.* 53) op 1 april 1966 in werking getreden.

Uitgegeven de tweeëntwintigste augustus 1968.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.